

országgyűlési képviselő

Országgyűlési Hivatala

Dokumentációs szám: 2/7333

Érkezett: 2015 NOV 06.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének
Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánunk intézni a Külgazdasági és Külügyminisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„És eközben a Kisebbségi Jogvédő Intézet?”

címmel.

A benyújtott kérdésünkre a választ írásban várjuk.

Tisztelt Miniszter Úr!

2011 novemberében Gaudi-Nagy Tamás, a Jobbik-frakció tagjának, és Kalmár Ferenc (KDNP) kormánypárti képviselőnek a közös javaslatára a 2012. évi költségvetési törvényben 50 millió forintot különítettek el a határon túli magyarok jogsegély szolgáltatására. Ennek nyomán megalakult a Kisebbségi Jogvédő Intézet (KJI), amely céljaként a határon túli magyarság jogainak a védelmét jelölte meg.

Az elmúlt két évtizedben talán soha nem volt ennyire szükség egy ilyen szervezet hatékony működésére. Ehhez képest a szervezet honlapján böngészve, a háborús állapotoktól szenvedő Kárpátaljával kapcsolatban mindösszesen a Vereckei-hágón emelt magyar honfoglalási emlékmű tavaly márciusi felgyújtásáról olvasni, Délvidékről egy 2013. évi hírt találtunk, ezzel szemben a hazai sajtó is részletesen számolt be pl. az újvidéki Felső Bíróság szeptember 10-i végzéséről, amelyben elutasították az egyik „temerini fiú”, Máriás István feltételes szabadon bocsátásának kérelmét. Hosszan lehetne hozni a példákat a Felvidékről, Muravidékről, de különösen Erdélyből, ahol pl. a Kovászna megyei Fogasztóvédelmi Hivatal már folyamatosan visszaél a hivatalával, hol a „székely ízek” címkével ellátott termékek miatt szab ki büntetést, miközben más népek konyháiról elnevezett ételek kapcsán nem emel kifogást, de említhetnénk a reklámanyagnak minősített SIC (Terra Siculorum – Székelyföld) feliratú öntapadós matricák reklámanyagnak minősítését. A székely zászlók kihelyezése kapcsán az identitáshoz fűződő jogok durva megsértése történt, a kétnyelvű utcátáblák-, vagy akár a kétnyelvű ügyintézés hiánya pedig még magyar többségű településeken is megfigyelhető. A példákat vég nélkül lehetne a szovátai Wass Albert szobor

ügye is ide kíváncszna, vagy Kiss Ervin, a Jobbik korábbi délvidéki szervezője általi megkeresés elutasítása is. Kisst a Jobbik délvidéki irodájának megnyitása kapcsán érte felháborító hatósági vegzálás, ám a KJI nem volt hajlandó foglalkozni vele, mondván "*nem magánembereként, hanem közszereplőként*" érte a sérelem. Hosszasan lehetne sorolni, mondhatnánk, az egykori trianoni gúnyhatárok által elszakított területek, a jogsértések nagy száma miatt – sajnos – a külhoni magyarok védelmét célzó elkötelezett fellépések ideális terepének bizonyulhatnak.

Tisztelt Miniszter Úr!

Az Alaptörvény D) cikkében foglaltak szerint „*Magyarország az egységes magyar nemzet összetartozását szem előtt tartva felelősséget visel a határain kívül élő magyarok sorsáért, elősegíti közösségeik fennmaradását és fejlődését, támogatja magyarságuk megőrzésére irányuló törekvéseiket, egyéni és közösségi jogaik érvényesítését, közösségi önkormányzataik létrehozását, a szülőföldön való boldogulásukat, valamint előmozdítja együttműködésüket egymással és Magyarországgal.*” De szép is lenne, de jól hangzik! Mondjuk mi, és minden biztonnyal mondanák az elszakított területeken élő magyarok is, akiknek a többsége nemhogy nem fordul bizalommal a Kisebbségi Jogvédő Intézethez, hanem egyszerűen nem is tud annak létezéséről.

Mit tesznek annak érdekében, hogy a Kárpát-medencében élő honfitársaink tudjanak a Kisebbségi Jogvédő Intézet működéséről, továbbá bizalommal forduljanak a KJI-hez? Fektetnek abba energiát, hogy a sikerre vitt ügyeket megjelenítsék a helyi sajtóban, ezzel is azt üzenve a jogsérelmet elszenvedett magyaroknak, megéri az Intézethez fordulni?

Mit tesznek annak érdekében, hogy a Kárpát-medence minél jobban le legyen fedve az együttműködő partnerekkel? Hol lehet megtekinteni az Intézet gazdálkodását, milyen arányban vették igénybe az elmúlt években a rendelkezésre álló forrásokat, tervezik-e a jövőben célzottan megjeleníteni, de legalább figyelemmel követni a magyar nemzethez tartozást markánsan megjelenítő rendezvényeket, gondolunk itt az EMI-táborra, a Székely Szigetre, vagy akár a Felvidéki Magyar Szigetre?

És akkor nem beszéltünk még a nemzetközi jogvédő fórumokon történő megjelenésről, az elszakított magyarok sérelmére elkövetett jogsértések európai sajtóba történő beemeléséről. 2014. májusában Orbán Viktor miniszterelnök úr világosan fogalmazott, mikor azt mondta:

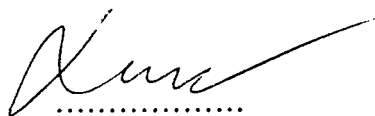
A Kárpát-medencei magyarokat megilleti a kettős állampolgárság, megilletik a közösségi jogok és megilleti az autonómia is. Ez az álláspontunk, amelyet képviselni fogunk a nemzetközi politikában - ezt mi, jobbikos képviselők a mai napig kiemelt kérdésként kezeljük, de mintha a kormányzati lelkesedés gyorsan alábbhagyott volna. Egyebek mellett nem az őshonos magyar közösségek önrendelkezéshez kapcsolódó jogait kellene előmozdítani a KJI-nek, hatékony jogvédő munkával támogatni az ilyen irányú törekvéseket? A szervezet sajnos nem tölti be a hivatását, az általuk politikailag kényesnek minősített ügyeket nem vállalják (más kérdés, hogy minden ügy politikailag kényes lehet). Itt az ideje, hogy arra fordítsuk az adófizetők pénzét amire kell! Sürgősen változtatni kell a KJI-nél uralkodó

felfogáson, a kormány pedig igenis adja meg a szervezet vezetői számára azt a politikai támogatást is, hogy egyrészt merjék, másrészt akarják is felvállalni az elszakított magyarok jogvédelmét.

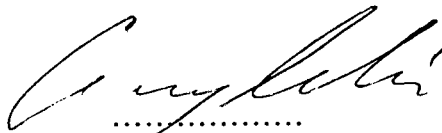
Várjuk megtisztelő válaszát!

Budapest, 2015. november 6.

Tisztelettel,

.....
Sneider Tamás

.....
Szávay István

Jobbik Magyarországért Mozgalom